

ESCAPADES

Passejada pels carrers de Rupit

Balcons i flors, carrers empedrats i cases rústiques del segle XVI

El paisatge del Collsacabra ofereix un equilibri perfecte entre la grandiositat geològica i l'escala humana. Al seu centre hi trobem Rupit (Osona), entre els cingles d'Aiats i la Garrotxa, a 845 metres d'altitud. A recer de la penya rocosa on s'assenten les restes del castell, Rupit manté l'hegemonia medieval que el fa atraient: carrers empedrats, cases rústiques del segles XVI i XVII, el peculiar pont penjat

de fusta o l'església barroca de Sant Miquel. A pocs quilòmetres, un conjunt disseminat de masies, conegut amb el nom de Pruit, evoca els temps en què la riquesa anava lligada a la terra. Els dos nuclis es van fusionar l'any 1977.

Un cop arribem a Rupit, una de les coses que crida més l'atenció, a part de la bellesa de les seves construccions i els seu incomparable entorn, és una paret que sorgeix sobre una gran penya que domina el poble. Sembla ser que la roca, en llatí 'rupes', on s'assenta el castell, és l'origen del nom del poble. Detallem els llocs de visita obligada si anem a Rupit.

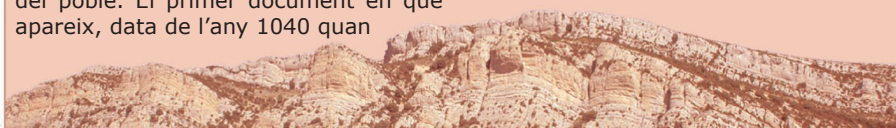
Castell de Rupit

Castell construït entorn de l'any 1000 substituint el Castell de Fàbregues. Està situat sobre unes grans penyes al mig del poble. El primer document en què apareix, data de l'any 1040 quan

aquest castell formava part de la casa de Cardona. Veient la seva situació i el valor estratègic del lloc, segurament aquest castell roquer ja deuria existir en època visigòtica. És al voltant del castell i al seu recer que es van construir les primeres cases i per tant podem dir que Rupit deu el seu origen al castell.

Pont penjat

Aquest pont va ser construït l'any 1945 pels artesans rupitencs Francesc i Pere Rovira, ferrer, Santi Vila, paleta i Joaquim Marsal, fondista amb l'objectiu de salvar la riera que tot formant un congost encercla la població de Rupit, i que passa molt profunda. Amb aquest pont s'uneix les dues espones i constitueix un atractiu més per als visitants, que no es deixen perdre l'emoció de creuar un pont que penja.

Durant el segle XVI i XVII Rupit era, segurament, la població més important de la zona amb un gran nombre d'artesans i comerciants i mostra d'això ho tenim a les nombroses llindes de les cases que hi ha d'aquesta època i que a més testimonien molts dels oficis que s'hi desenvolupaven. Algunes de les que destaquen són:

- **La Ferreria** (reproduïda al Poble Espanyol de Barcelona)

Portal dovellat de la ferreria de Rupit que per la seva singularitat arquitectònica ha merescut ser reproduït en el poble Espanyol de Barcelona. L'origen de la ferreria data del 1711 en què un fadríster de la masia Rovira de Pruit s'establí de ferret, activitat artesana que va ser continuada fins fa pocs anys. Situada al carrer de la Barbacana, 8.

- **Ca l'Apotecari** (actualment Cal mestre)

Cap al segle XVII el poble de Rupit comptava amb un important nombre d'habitants la qual cosa feia que s'oferissin un gran nombre i entre ells hi havia un apotecari amb tota presència. Resta una llinda en que hi consta aquesta inscripció: IESUS MARIA. ALTISSIMUS CREATIT DE TERRA MEDICAMENTA, ET VIR PRUDENS NON ABHORREBIT ILLA. STEPHANUSBEGUERIE 1688. (El Déu de la terra, va crear els medicaments, i l'home prudent no els avorirà- Esteve Beguerie, 1688). Està situada al carrer de Manyà, 1.

Carrer del Fossar

El nom d'aquest carrer prové de que antigament havia confrontat amb l'antic fossar o cementiri. És un carrer cantellut, costerut i esgraonat, on es pot comprovar tota la meravella arquitectònica, genuïna i rústega de Rupit. Obre aquest carrer una creu feta per un artesà rupitenc que surt a moltes pintures.

Algunes de les cases d'aquest carrer tenen algun detall representats al Poble Espanyol de Barcelona:

- Can Banús. Fossar, 23. Escala, entrada i porxo.

- Can Betes. Fossar, 11. Finestra, balconera i barana.

- Can Lo. Fossar, 2. Doble finestra a l'angle de la casa.

Plaça dels Cavallers

Al capdamunt del carrer del Fossar i allí on arrenca el difícil camí que ascendia a la fortalesa roquera, s'obre la plaça dels Cavallers. En temps remots era lloc de reunió i de tertúlia de gent distingida.

Església de St. Miquel

Edifici barroc amb elements neoclàssics en forma de creu llatina, amb capelles laterals i el creuer acabat amb el cimbori, sorgí com a filial de l'església de St. Joan de Fàbregues (fins l'any 1878 en que Rupit aconseguí la condició de parròquia), cap a finals del segle XIII principis del XIV i es dedicà a St. Miquel Arcàngel, posteriorment (1786-1869) es construí el campanar. El retaule major és barroc, obra dels germans Costa (1633) i està dedicat a St. Esteve, patró de la ciutat d'Olot, lloc on es va venerar fins l'any 1828 any que va ser comprat per la parròquia de Rupit on es va instal·lar el 1830.

Plaça major i Can Sallent

Just després de l'església entrem a la plaça major on està ubicat l'ajuntament i on trobem un altre detall representat al Poble Espanyol, la finestra gòtica de Can Sallent, a la plaça Major 3.

Notaria Soler

El fet de comptar amb una notaria mostra la importància de la Vila de Rupit durant els segles XVI - XVII. Està situada al carrer del Palau en una gran casa que encara conserva l'antiga notaria. Va ser regentada durant quasi 500 anys per la família Soler, la primera notícia que trobem d'aquesta notaria data de l'any 1356. Podem veure-hi el portal principal, dovellat, coronat d'un escut barroc amb un sol com a símbol de la casa i la data 1608.